

Arrest

nr. 56 364 van 21 februari 2011
in de zaak RvV 62 517 / II

In zake: A [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. TROCH
Frankrijklei 127
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 10 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS loco advocaat J. TROCH en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 11 maart 2009 dient verzoeker, van Pakistaanse nationaliteit, een asielaanvraag in.

Op 11 oktober 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus verzoeker worden geweigerd. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het verzoekschrift wordt onder meer opgeworpen dat de verwerende partij, bij de oproeping voor het gehoor, geen rekening heeft gehouden met de tussenkomst van de advocaat van verzoeker, die niet op de hoogte werd gebracht. Omdat verzoeker verschillende malen was uitgenodigd bij de dienst Vreemdelingenzaken in het kader van het Dublin-onderzoek, alwaar de bijstand van een advocaat niet

mogelijk is, kon hij niet veronderstellen dat deze bijstand op het niveau van het Commissariaat-generaal wél voorzien is. Daarnaast laat verzoeker gelden dat uit zijn gehoorverslag mag blijken dat hem weinig of geen kans werd gegeven om enige toelichting of uitleg te geven om welke reden hij verschillende verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker stelt duidelijk verward te zijn geweest en vaak de vragen niet te hebben kunnen beantwoorden. Het gebrek aan bijstand door zijn advocaat is bijgevolg nefast gebleken.

2.2. De verwerende partij repliceert daarop dat er geen enkele wettelijke bepaling bestaat die haar verplicht om de raadsman van verzoeker op de hoogte te houden van het feit dat er een interview zal plaatsvinden. De asielzoeker, zo stelt zij verder, is bovendien vrij te beslissen of hij al dan niet wil worden bijgestaan tijdens zijn interview en er kan in redelijkheid worden verwacht dat hij zijn raadsman op de hoogte brengt dat het interview zal plaatshebben indien hij bijstand wenst. Het feit dat verzoekers raadsman niet werd opgeroepen, doet dus geen afbreuk aan zijn recht op bijstand van een advocaat, nu blijkt dat hij aan dit recht heeft verzaakt door die advocaat niet op de hoogte te houden van de evolutie van zijn dossier. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet.

2.3. De verwerende partij lijkt, in haar stelling dat geen enkele wettelijke bepaling haar verplicht om de raadsman van verzoeker op de hoogte te houden van het plaatsvinden van het interview, voorbij te gaan aan de bepalingen van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 7, § 1 van dat koninklijk besluit bepaalt wat volgt:

"Naast de procedure voor het versturen van de oproepingen die is voorzien in artikel 51/2, zesde lid van de wet, en zonder hieraan afbreuk te doen, stuurt de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde een kopie van elke verzending per gewone post zowel naar de effectieve woonplaats, indien hij daarover is ingelicht en van latere datum is dan de door de asielzoeker gekozen woonplaats, als per gewone post, per fax of per e-mail naar de advocaat van de asielzoeker."

2.4. De verwerende partij betwist niet dat de tussenkomst van de raadsman van verzoeker reeds was gemeld in het kader van de asielprocedure. De stukken die dat aantonen bevinden zich overigens in het rechtsplegingsdossier. Derhalve diende deze ervan in kennis te worden gesteld dat het interview zou plaatsvinden. Dat verzoeker dan maar zelf zijn raadsman op de hoogte had moeten brengen, en hij, door dat niet te doen, heeft verzaakt aan het recht op bijstand tijdens het gehoor, kan niet worden bijgetreden. Immers dient nog te worden gewezen op artikel 9, § 1 van het voormelde koninklijk besluit, zoals gewijzigd bij artikel 9, 1° van het koninklijk besluit van 18 augustus 2010, dat onder meer bepaalt dat de oproeping tot gehoor minstens de vermelding bevat dat de asielzoeker zich op de dag van het gehoor kan laten bijstaan door een advocaat en een vertrouwenspersoon. Deze bepaling trad in werking op 13 september 2010, dag waarop de oproepingsbrief werd gedateerd, zodat de brief deze vermelding had moeten bevatten, hetgeen in casu niet het geval blijkt te zijn.

2.5. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het middelonderdeel gegrond is. Gelet op het feit dat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, moet de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 oktober 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

K. VERHEYDEN

De voorzitter,

A. WIJNANTS